La jerarquia dels petits

Borja García i Portu acaparen bona part dels recursos de creació del Girona

No només generen maldecaps als rivals, sinó que condicionen l'estil de joc de Pablo Machín, que s'ha decidit a revisar el patró que tenia fix amb dos davanters de referència

“Són mig mitjos i mig davanters.” Així va definir Pablo Machín tant Borja García com Portu, dos jugadors que, tot i tenir característiques diferents, reuneixen uns quants paral·lelismes. Fidel a l'esquema amb què treballava el tècnic des del seu primer dia a Montilivi, tant Portu com Borja tenien lloc als interiors. I, de fet, tots dos van ser protagonistes majúsculs de la primera victòria, contra l'Elx (3-1), que va deixar molt bones sensacions. Però les alegries es van estancar. El Girona va començar a acumular decepcions, amb mostres de fragilitat, i Machín no va reduir el problema al darrere. “Amb el dibuix tradicional, Borja i Portu són dos mitjapuntes clars. Eloi i Granell, per exemple, són més migcampistes i, tot i que poden tenir bon xut i arribada puntual, no són tan ofensius. Amb Borja i Portu, pot passar que l'equip es parteixi i que en Pere Pons o Rubén Alcaraz no donin a l'abast per tapar els espais”, reflexionava Machín diumenge, després d'haver-se decidit, encara amb 0-0, a tornar a prescindir del seu esquema típic –com ja havia fet d'entrada la setmana anterior a Getafe– per jugar amb un sol davanter de referència. Per reforçar el mig del camp, amb Rubén Alcaraz complementant la feina de Pere Pons, i donar més llibertat a Borja García i Portu, dos jugadors petits amb moltes llums a l'hora de crear futbol. El madrileny, basant-ho sobretot amb molta qualitat tècnica i visió de joc. I el murcià, amb arrencades letals cap a l'àrea. Portu va desencallar el partit contra el Reus quan l'equip blanc-i-vermell un quart d'hora després del retoc en l'esquema. La millora i el triomf van confirmar que el Girona se sent còmode amb aquesta revisió del patró de joc, que accentua el paper de Borja García i Portu, dos jugadors que no només fan anar de corcoll els entramats defensius dels rivals, sinó que fins i tot han fet reformular la idea de joc del seu propi entrenador.

L'alternativa pren forçaÉs difícil que Pablo Machín, que encara divendres defensava que els automatismes estan treballats i madurats per jugar amb dos davanters, arraconi aquesta idea i que Longo, Sandaza i Cristian Herrera s'hagin de barallar sempre per un sol lloc. El rendiment a Getafe, però, fa pensar que l'esquema amb un punta sigui habitual. I l'aposta contra el Reus, amb bon resultat, deixa entreveure que tampoc serà estrany veure-ho en partits a Montilivi, sobretot si s'encallen. “En un partit hi ha moments per a coses diferents. És bo tenir un roc a la faixa i poder canviar d'esquema”, assegurava Portu. “Sempre ens trobem a gust amb els dos plantejaments. És qüestió de fer el que l'equip necessiti”, va afegir el murcià, que va marcar el seu segon gol en la lliga. Portu ja va tenir facilitat per veure porteria en les dues temporades anteriors a segona A, a l'Albacete, amb el qual va acumular dotze gols.Solidesa i encertTot i el seu marcat accent ofensiu, Borja García té ben assimilats els conceptes que cal potenciar amb Pablo Machín. “La solidesa defensiva és clau. Estem contens per la millora. Ja vam merèixer guanyar contra el Mirandés, i ara les dues victòries ens confirmen que estem en un bon moment”, explica el madrileny, que veu una evolució de l'equip, però no l'argumenta amb el retoc a l'esquema: “Contra el Reus, tant amb dos davanters com amb un, estàvem equilibrats i ben posats. En els darrers partits ens han generat poques ocasions, i aquest és el camí. Amb el potencial que tenim a dalt, segur que tindrem ocasions. La clau és estar encertats.” L'exjugador del Còrdova veu l'equip “més equilibrat” que al principi de curs. “Hi havia gent nova que s'havia d'adaptar al sistema. Ja ens va passar la temporada passada.” Fa un any, i tot i ser un dels fitxatges més destacats, a Borja li va costar moltíssim fer-se un lloc. De fet, no va ser fins a partir del gener que Machín hi va apostar amb fermesa a l'onze. Aquesta temporada és el setè jugador més

utilitzat (552 minuts) darrere precisament de Portu (612). Només han jugat més tres defenses (Juanpe, Cifu i Alcalá), el porter Bounou i el mig Pere Pons.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 04-10-2016 Pàgina 4

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/esports/article/52-futbol-catala/1009436-la-jerarquia-dels-petits.html